

Hiru aditz aurritzki zahar 16. mendeko testuetan

Bernard Beñat, B. Oyharçabal

► To cite this version:

Bernard Beñat, B. Oyharçabal. Hiru aditz aurritzki zahar 16. mendeko testuetan. Lapurdum, 1997, II, pp.46-62. artxibo-00000052

HAL Id: artxibo-00000052

<https://artxiker.ccsd.cnrs.fr/artxibo-00000052>

Submitted on 16 Dec 2005

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire **HAL**, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

HIRU ADITZ AURRIZKI ZAHAR 16. MENDEKO TESTUETAN.

Adizkera jokatuetan agertzen diren elementuen artean, luzaz, euskal gramatikariekin ez dituzte elkarretarik berezi, aditz jokadurari berari dagozkion markak eta menderakuntzari dagozkionak. Hobeki errateko, aditzaren beraren jokadurako flexio gisa aztertatu izan dituzte menderagailu batekin agertzen diren adizkerak, morfologiaren eta joskeraren arteko aldea kontuan hartu gabe. Ikuspegi horren ondorio adierazgarrienteak bat da Humboltek (1817) euskal partizipioez erran zuena, harentzat perpaus erlatibo libroen adizkerak (*dakidana*) baitziren egiazko partizipoak, ideia bera errepikatzetan zuelarik haren ondotik A. d'Abbadie (1836) ere.

Perpaus jokatuetan menderagailu gisa baliatzen ditugun morfemek bi ezaugarri dituzte : lehenik, orain gogorarazi dugun bezala, adizkera jokatuari lotzen zaizkio, harekin morfologian bat egiten dutelarik ; bigarrenekoik, hizki gisa agertzen dira : edo atzizki gisa, edo aurritzki gisa.

Euskara tipologikoki hizkuntza posposicionala denaz geroz, ez da harrigarria atzizki gisa agertzea menderagailuak. Are gehiago, azterketa diakronikoak egin ditutenean autoreek kontsideratu izan dute, atzizki menderagailuen oinarrian agertzen den -(e)n. hain segur, kasu marketarik heldu dela. Genitiboari dagokiola baieztautu dute Gavelek (1929) eta N'Diayek (1970), inesiboari, berriz, de Rijkek (1972) eta Jacobsenek (1977), morfo-fonologia kontuan harturik. Dakigun bezala atzizki hura da kausitzen erlatiboeitan, zeharkako galderetan, perpaus subjonktiboetan, bai eta, beste zenbait atzizki harturik, beste forma askotan ere, agerian ((e)n-ean, (e)n-etik,...).

Halere, menderagailu guziak ez dira atzizki, baititugu beste batzuk aurritzki moduan agertzen zaizkigunak. Hauek diakronikoki ez dira kasu paradigmari lotuak, baina enontziazioari, eta bereziki baieztapen markatzaileari (Lafon 1966). Hor ditugu, alde batetik, *ha-* baldintzetako protasietan euskalki guzietan baliatzen dena, eta bestetik, *bait-* egun ekialdeko euskalkietan bereziki baliatzen dena, baina 16. mendean bizkaieraz ere agertzen dena *bai(st)-* forman.

Beste aurritzki bat sar daiteke sail horretan, usaian gramatikariekin horrela egiten ez badute ere : inperatiboan agertzen den *b(e)-* aurritzka, hain zuzen. Gutiz gehienetan, *b(e)-* aurritzka aurkezten da *d-*, *z-*, eta *l-* denbora-moduzko aurritzkiak agertzen diren testuinguru morfologikoan, eta horregatik paradigma berean sartua izan da. Ez du iduri, haatik, egoki dela horren egitea, ezen aurritzki horren ezaugarri sintaktikoak kontuan hartzen badira, argi eta garbi ikusten da menderagailuen bereizgarriak dituela, eta ez denbora-moduzko markatzaileen(a)k. Bi argumentu eman daitezke honen erakusgarri :

- *b(e)-* aurritzkiak ez ditu onartzen forma alokutiboak ;
- *b(e)-* aurritzkiak ez daiteke ager beste menderagailu batekin batean (aurritzka edo atzizkia izan dadin).

Bi ezaugarri horiek menderagailuek badituzte, ez, aitzitik, denbora-moduzko mar-katzaileek. Bestalde morfologikoki ere ez dirudi *b(e)-*, arras, *d-*, *z-*, eta *l-* denbora-moduzko aurritzkiekin pareka daitekeela. Alabaina, 18. eta 19. mendeko lapurterazko testuetan inperatiboko aurritzka, hastean marka pertsonala duten adizkerekirik ere aurkitzen da. Adibidez, *nihork ez bezaitzate kondena* dio Haranederrek (Kolos. 2, 16), adizkera horretan *be-*, *z-* pertsona-aurritzka duen *zaitzate* adizkerari lotua izanik. Dakigun bezala, hori guziz ezinezkoa denbora-moduzko aurritzkiekin, hauek aitzinean pertsona markarik ez duten adizkeretan baizik ez baitaitezke ager, salbuespenik gabe (**dazaitzute*). Beraz, hirugarren argumentu hau ere eman daiteke, *b(e)-* aurritziki men- peratzaileen artean sartzeko :

- *b(e)-* aurritzka erabilia izan da zenbait euskalkitan pertsona-aurritzkiak zituzten adizkerekirik ere.

Aurritzki menderatzaile bat inperatiboan agertzea ez da batere harrigarri. Lehenik, hizkuntza anitzetan defektiboak direlakotz inperatiboko formak, bereziki 2. pertsona subjektua ez den formetan (gaur egun euskalki gehienetan *b-* aurritzka agertzeko betea izan behar den baldintzetarik bat²) ; bigarrenekorik euskara zaharrak gisa bereko leku-kotasunak ematen dizkigulakotz.

Hain zuzen ere, Etxeparereren olerkietan eta Leizarragaren itzulpenetan oinarrituz, lekukotasun horiek aurkeztuko ditugu hemen hiru aurritzki bereziki aztertuz : *alba-*, *albait-* eta *ai-*. Aipamen guti izan dute aurritzki horiek gure gramatiketan, salbu Lafonen tesian (1943 : 477-78, 491-495), eta horregatik denen biltzera eta sailkatzera entseiatu gara.

Beraz, hiru aurritzkiak aldizka aurkeztuko ditugu, aldi bakoitz haien agertzea mugatzen duten baldintza morfosintaktikoak zehatzuz, bai eta haien balioa ere. Aipuak ematen ditugu, Leizarragaren ondotik 1564eko Genèveko testamentu berriaren frantssezko testua ere eskainiz, bai eta Haranederren itzulpena ere (aditz forma bera itzulia denean bederen). Frantseseko testu hori zergatik hartu dugun argi da : Leizarragak frantses testua izan zuen eredu bere itzulpena egiterakoan (Ruiz Arzallus 1991), eta 1564eko argitalpen bat harturik, pentsa dezakegu Leizarragak erabili zuen bertsioa izan gabe ere, ez zatekeela biziki urrun³. Hala erakustera ematen ere dute hemengo itzulpenek. Haranederren erreferentzia aukeratu dugu, denboran hurbilena baitzen. Ordean, 170 urteko aldea bada bi itzulpenen artean, eta kontuan izanik jatorrizko bertsioak ere ez zirela berak, ez dezakegu konparantzak horretarik ondorio handiegirik atera. Halere, konparantzak aurritzien galera agerian emateko balio duela uste dugu.

1. ALBA- aurritzka

Alba- aurritzka hiru aldiz agertzen da Leizarragaren testuetan, eta sei aldiz Etxeparerenetan.

Adizkera trinkoekin (*erran*, *egin*, **edun*) eta adizkera laguntzaileekin aurkitzen da. Azken kasu honetan, adibideen arabera behintzat, aditz lexikala aspektu markaduna bada, aspektu burutua izan behar du. Hots, ez dugu aurkitzen *alba-* aurritzka, aditz lexikalak -*tzen* (edo are gutiago -*tuko*) aspektu marka dakarren kasuetan⁴.

Alba- duten adizkera trinkoak, eta **edin* eta **ezan* laguntzaileak, hipotetikoan dira, salbu kasu batean, eta orduan partizipio perfektuarekin erabilia da (ik. (1)).

Subjektuak lehen (4, 9), bigarren (5, 7) edo hirugarren (1, 8) pertsonak izan daitezke.

Alba aurritzka *al+ba* morfemez osatua da, eta haren balioa elkarketa horri dago-kio : alde batetik, ahala eta, beste aldetik, baldintzako suposizioa adierazten baitu, hala nola *ahal ba-* erabiltzen delarik. (3) adibidean ikus daiteke nola Leizarragaren *egin alba dadi* dioenean (Errrom. 12,18), *eguin ahal badadi* ematen duen Haranederrek, bi formen baliokidetasuna agerian emanez. Adibide anitzetan, halako agiantza kutsu bat badute adibideek, supositiboarekin maiz gertatzen den bezala (cf. *balinba*).

Ikusirik aurritzkiak metatzen dituela haren barnean agertzen diren bi morfemen balioak, batek galde egin dezake ea egiazki aurritzki baten aitzinean gauden. Alabaina hegoaldeko testuetan guziz hedatua izan da *al* eta *ba-* modu berean elkarri loturik eta aditzari erantsirik baliatzeko ohitura, bai testu zaharretan, bai eta, adibidez, Laramendiren gramatikan ere. Eta haien kasuan *alba* ez da aurriki gisa kontsideratzen, baina bi morfema desberdin gisa. Zergatik ez gauza bera egin hemen ? Arrazoi bakar batengatik : ez Leizarragak eta ez Etxeparek ez dute sekula silaba bakarreko eta aspiraziorik gabeko formarik erabiltzen *ahal* adierazteko, salbu *alba-* morfoarekin. Auziaren trinkatzeko bide segura izanen genuen, agertu izan balira ezezkako adibideak. Orduan, ezen, ikusiko zen *ez* non agertuko zen : *alba-* aurritzkiaren aitzinean (*ezalba-*), ala *ba-* aurritzkiaren aitzinean (*al ezha*). Lehen kasuan, argi geldituko zen *alba* morfema konplexua izanagatik bat zela, hala nola gertatzen baita *albait-* morfemarekin (ik. §2) ; bigarren kasuan, alderantziz, frogaturik geratuko zen bi morfemak zirela, hegoaldeko tradizioan gertatzen den bezala. Zorigaitzez ezezkako adibiderik ez dugu aurkitu, eta, beraz, frogabide hori ezin baliatuzkoa dugu hemen.

Erran behar da, ordean, gure testuetan *ahal* morfema agertzen dela supositiboetan, eta beraz ez dezakegula pentsa *ahal* supositiboetan hartzen duen forma dela *al*. Hona Leizarragaren bi adibide :

Baina deus ahal badaguic (Mark. 9, 22)
Baldin hori sinhets ahal badeçac (Mark. 9, 23)

Segurtamenik ez badugu ere, horrek *alba-* bestelako formatzat hartzen bultzatzen gaitu, hala nola egin baitzuen Lafonek (1943) ere.

1.1. ALBA aurritzka aditz jokabide perifrastikoan.

• ALBA + *EDUN [+HIP].

ALBALUTE : egin albalute

(1) Eta eguna ethorri cenean, herria etzeçaten eçagut : baina portu itsas adar çuen batı ohart cequizquión, hartara, *eguin albalute*, vñcia egotzi aiher ciraden. (Apos. eg. 27, 39)

1564ko Genèveko biblia : Et le iour venu ils ne cognurent point le pays : mais apperceurent un golphe ayant riuage, auquels ils deliberoyent ietter le nauire s'ils eussent pu.

Haraneuer : eta gogo çuten untciari han joaracitceco, ahal baceçaten.

• ALBA + IZAN [+HIP].

ALBALIZ : izan albalitz

(2) Ceric cen bada çuen dohainontassuna ? ecen testificatzen drauquet, baldin possible **içan albaliz**, çuen beguiac idoquiric eman cendrauzquedetela. (Galat. 4, 15)

1564ko Genèveko biblia : Quelle estoit donc vostre beatitude ? car ie vous porte témoignage que s'il eust este possible, vous eussiez arrache vos yeux, & les m'eussiez donnez.

Haraneder : Non da bada orduco çuen dohatsutasuna ? Ecen lekhukotasun hau errenda dieçaqueçuet, possible içan balitz çuen beguiac iraciric emanen cinarozquitedala.

• ALBA + *EDIN [+ ORAIN].

ALBADADI : egin albadadi

- (3) **Eguin albadadi**, çuetan den becembatean, guïçon guciequin baquea duçuen. (Errom. 12,18)

1564ko Genèveko biblia : Si se peut faire, en tant qu'en vous est, ayez paix avec tous hommes.

Haraneder : Eguin ahal badadi eta çuen baitan dagoen guçiaz, duçuen baquea guïçon guciequin.

• ALBA + *EDIN [+HIP].

ALBANENGIDIO : parti albanengidio

- (4) **Parti albanengidio** harc ezluque pareric/Alavana nic ezticit hayn hon deriçadan. (Amorosen partizia)

• ALBA + *EZAN [+HIP].

ALBAHEZA : eskusa albaheza

- (5) Vercen gaztigari inçan oray adi gaztiga/Pena honez orhit eta hangoa ezac cogita/Hebengoaz vercecoa **albaheça** escusa/Vnsa enplegatu duquec heben eure denbora. (Mossen Bernat echaparere cantuya)

ALBANEZA : itzul albaneza

- (6) Elas yzul albaneça yragan den denbora/Segur oray enyueci dudan gogoan veharra. (Amorosen partizia)

1.2. ALBA aurritzka aditz jokabide trinkoa. :

• ALBA + EGIN [+ORAIN].

ALBADAGIK

- (7) **Albadaguic** ioan adi eliçara goycian/Ieyncoari han gomenda bere eche saynduyan. (Doctrina Christiana, Goycian)

• ALBA + *EDUN [+ORAIN].

ALBADITU

- (8) Hirur gauça **albaditu** ehorc ere eguiaz/Nola ere hil vaytadi doha saluamenduyan. (Doctrina Christiana, Harmac eryoaren contra)

• ALBA + ERRAN [+HIP].

ALBANERRA

- (9) **Albanerra** eguya nyc dut pena handia/Secretuqui minça guiten bioc othoy may-tia. (Amorez errequericia.)

2. Albait- aurritzka.

Albait- aurritzka *alba-* baino gehiago agertzen da 16. mendeko testuetan. Leizarragaren testuetan 27 adibide bildu ditut, eta 8 Etxepareretenan.

Albait- aurritzka morfologikoki aitzinekoaren irudikoa da, ezen elkarretaratzen ditu *al* morfema eta aditz aurrizki bat, kasu honetan ez *ba-* supositiboa, baina *bait-*. Haatik, guziz desberdina da semantikoki : *al* morfemak ez du ahalezkoa deusetan adierazten, eta aurritzka agintera irudiko perpausetan agertzen da, Lafonek, horrengatik, *prescriptif* deitu baitzuen. Bestalde, *albait-* ez da edozein alditako adizkerekin baliatzen, baina hipotetikoan direnekin bakarrik.

Albait- bi formatan agertzen zaigu : diptongoa hetsiz darabil kasik beti Leizarragak (*albeit-*), hetsi gabe Etxeparek (*albait-*)⁵. Aldaketa hori guziz ezaguna da *bait* morfemaren kasuan.

Albait- morfema konposatua bada, aurrizki bakarra da. Hori erakustera ematen digute ezezkoan diren hamar bat adibideek (salbuespenik gabe). Horrelakoetan *ez* morfema *albait-* aurrizkiari juntatzen zaio (ez *bait-* morfemari) : *eta campoetan diradenac ezalheilitez hartan sar* (Luk. 21, 21).

Lafonek oharrarazi zuen *albait-* noiz baliatzen zen : *pour exprimer un ordre dont l'exécution n'est subordonnée à aucune condition et doit avoir lieu immédiatement.. Quand le verbe est au prescriptif, l'exécution du procès voulu, ordonné par le sujet parlant n'est pas rapportée au présent immédiat : tantôt, subordonnée à l'accomplissement d'un autre procès qui n'est pas d'ores et déjà réalisé, elle concerne de ce fait l'avenir, tantôt elle dépasse et déborde le moment présent parce que le verbe exprime une prescription permanente, qui peut être catégorique ou subordonnée elle-même à une condition.* (1943 : 491)

Lafonek errana adibide gehienetan egiaztatzen da. Adibidez :

- - Perpuseko subjektua (edo beste osagai argumental bat), solas ingurumenaz beste egoera bati dagokion erlatibo libro batek gorputzen du (cf. (35), (36), (37)), edo erlatibo korrelatu batek (cf. (20), (24), (34), (39)) :

Orduan Iudean diradenéc ihes albeileguite mendietarát (Luk. 21, 21) ; (37).

Eta norc-ere nahi vkanen baihau bortchatu lecoa baten eguitera, albeitindoa harequin biga. (Mat. 5, 41) ; (34).

- - Agindua denbora markatzaile bati lotua da eta honek haustura markatzen du solas ingurumenaren aldetik. Denbora markatzailea izan daiteke : denborazko perpaus menderatua (cf. (17), (18), (22), (23), (25), (42) (43)), edo denborazko izen sintagma hala nola *hertzearaldian* (cf. (19)), *egun hartan* (cf. (21)), *orduan* (cf. (43)) :

Igor deçadanean Artemas hiregana edo Tychique, diligenta albeitendi enegan ethortera Nicapolisera (Tito 3, 12) ; (17).

Aleguera albeitzintezte egun hartan, eta bozcarioz iauz. (Luk. 6, 23) ; (21).

- - Agindua baldintza baten konplitzeari darraio (cf. (28), (41)) :

Eta orduan baldin nehorc badarraçue. Huná hemen Christ, edo, Hará han : ezalbeitzinezate sinhets. (Mark. 13, 21) ; (28).

Hala ere, ez dirudi Lafonek azpimarratu puntu hori ezin besteko baldintza dela *albait-* enplegatzeko. Alabaina Etxeparereten testuetan badira adibide batzuk aipatu

azterbideari bizkar ematen diotenak. Horrela *Potaren galdaia* olerkian dialogoak zuzenean ekarriak dira, eta hala-hala andereak pot galdez dagokionari erranak (ik. (30), (33)) :

Horrelaco hiz gaixtoric niry eztarradala/Vercer erran albaytiça enuc vste duvana. (Potaren galdaia.) ; (33).

Nekez holako adibide baten kasuan erran daiteke agindua solas egoeratik kanpo kokatzen dela.

Dena dela ongi azpimarratu behar da *albait*-ekilako inperatiboak eta bestelakoak ez direla banaketa konplementarioan. Koordinazioa gertatzen denean, ikus dezakegu batzuetan *albait*-ekilako formak koordinatzen direla (ik. adibidez (15), (16), (22),...), eta beste batzuetan, berriaz, inperatibo arruntak (ik. (10), (26), (33),...). Hona bi koordinazio moten adibide bedera :

Eta gauça hauc eguiten has ditecemean, chuchent albeitzinteizte, eta goiti albeitzinçate çuen buruäc, ecen hurbiltzen da çuen redemptionsa. (Luk. 21, 28) ; (22).

Eta hatzamanic eramanen çaitutztenean etzaretela aitzinetic ansiatan cer erranen duçuen, eta ezalbeitzineçate medita (Mark. 13, 11) ; (26)).

Albait- aspektu markarik ez dakarten adizkerekin agertzen da : edo **edin* eta **ezan* aditz laguntzaileei loturik aditz nagusiak aspektu markarik ez izanez, edo adizkera trinkoekin. Bi baldintza badira *albait*- agertzeko :

- adizkera hipotetikoan izan behar da ;
- subjektua 2. edo 3. pertsona izan behar da.

Ohar bedi subjektua 2. pertsona denean ere hipotetikoa agertzen dela *albait*-aurrizkiarekin, eta ez orainaldiko adizkera bat. Beraz kontraste garbia dugu puntu horretan inperatibo arruntekian : *so albaitegi* (= *so egin ezak*), *utzi albainenzak* (= *utzi nazak*), *albeitindoa* (= *(h)oa*), etab.

2.1. *Albait*- aurritzka aditz jokabide perifrastikoan.

2.1.1. *Albait*- aurritzka **edin* aditz laguntzailearekin.

• ALBAIT + LEDI : ALBAILEDI

- albailedi segura

- (10) Vercen gayçaz cençacia çuhurcia handi da/Yzterbegui duyen oro nitan vedi gatziga/Abantallan dabilela albayledi segura. (Mossen Bernat echaparere cantuya)
- ezalbeiledi jauts

- (11) Eta etche gainean datena, ezalbeiledi iauts deusen bere etchetic eramaitera. (Mat. 24, 17)

1564ko Genèveko biblia : Et celuy qui sera sur la maison ne descende point pour emporter aucune chose de sa maison.

Haraneder : etche gaiñean ditequena ez bedi jauts etchetic deussen era-materat

- (12) Eta etche gainean datena, ezalbeiledi iauts etcherát, eta ezalbeiledi sar deusen bere etchetic eramaitera. (Mark. 13, 15)

1564ko Genèveko biblia : Et celuy qui sera sur la maison, ne descende point en la maison, & n'y entre point pour emporter aucune chose de la maison.

Haraneder : etche gaiñean dena ez bedi jauts etcherat, ez barnerat sar, cerbait eramateco guraz.

- ezalbeiledi itzul

- (13) Eta landán datena, **ezalbeiledi** guibelerat itzul bere abillamenduén hartzera. (Mat. 24, 18)

1564ko Genèveko biblia : Et celuy qui est au champ, ne retourne point en arrière pour emporter les habillements.

Haraneder : eta larrean içanen dena ez bedibihur bere arrobaren hartcerat.

- (14) Eta landán datena **ezalbeiledi** guibelerat **itzul**, bere abillamenduaren hartzera. (Mark. 13, 16)

1564ko Genèveko biblia : Et celuy qui sera au champ, qu'il ne retourne point en arrière pour emporter son vêtement.

Haraneder : eta landan ditequena ez bedibihur guibelat bere tresnen hartcerat.

- (15) Egun hartan etche gainean datena, eta bere ostillamendua etchean badu, ezalbeiledi iauts haren eramaitera : eta landán dena, halaber **ezalbeiledi itzul** guibelecoetara. (Luk. 17, 31)

1564ko Genèveko biblia : En ce jour-là qui sera sur la maison, & aura son message en la maison, qu'il ne descende point pour l'emporter : & qui sera à champs, semblablement ne retourne point à ce qui lui est laissé derrière.

Haraneder : Ordu hartan etche gaiñean ditequena eta bere mubleac etchean dituena, ez bedi jauts hequien eramaterat ; eta landan ditequena ez bedibihur guibelat.

• ALBAI (T) + LITEZ : ALBAILITEZ

- retira albeilitz, ezalbeilitz sar

- (16) : Orduan Iudean diradenéc ihes albeileguite mendietarát : eta haren artecoac **retira albeilitz** : eta campoetan diradenac **ezalbeilitz** harten sar. (Luk. 21, 21)

1564ko Genèveko biblia : Alors que ceux qui sont en Judée, qu'ils s'enfuyaient aux montagnes : & ceux qui sont au milieu d'icelle, qu'ils se retirent : & que ceux qui sont à champs n'entrent point dedans icelle.

Haraneder : Orduan Judean direnec ihes eguin beçate mendietarat eta herriaren erdian direnac biohaz urrun eta ingurutako herritan direnac ez daitecela harten sar.

• ALBAIT + (H) ENDI : ALBEITENDI

- diligenta albeitendi

- 17) : Igor deçadanean Artemas hiregana edo Tychique, **diligenta albeitendi** enegana ethortera Nicopolisera : ecen han neguären iragaitera deliberatu diát. (Tite 3, 12)

1564ko Genèveko biblia : Quand j'enuoroyeray vers toy Artemas ou Tychique, **diligente-toy** de venir vers moy à Nicopolis : car i'ay délibéré de

faire là mon hyuer.

Haraneder : Igorri darotçuquedanean Artemas eta Tichique, khecha çaité eneganat ethorcerat Nicopoliserat, ecen han iragan gogo dut negua.

- orhoit albeitendi

- (18) Eta erran cieçon Iesusi, **Orhoit albeitendi** niçaz, Iauna, ethor adinean eure resumara. (Luk. 23, 42)

1564ko Genèveko biblia : Et disais à Iesus, Seigneur aye memoire de moy quand tu viendras en ton regne.

Haraneder : Guero Jesusi erraten cioten : « Jauna, orhoit çaité nitaz çure erresuman sarthu çaitezquenean.

• ALBAIT + ZINTE : ALBAITZINDE

- mintza albaizinde

- (19) : Eta lelo rybay lelo pota franco vercia vego/Andria minça albaycinde verce aldian emiago. (Etchepare, Potaren galadacia)

• ALBAIT + ZINTEZTE : ALBAITZINDEZTE, ALBEITZINTEIZTE

- ilki albaitzindezte⁶

- (20) Eta cein-ere etchetan sarturen baitzarete, han çaudete, eta handic ilki albaitzindezte (Luk. 9, 4)

1564ko Genèveko biblia : Et en quelconque maison que vous entrez, demeurez-y, & vous en allez de là.

Haraneder : Cein ere etchetan sartuco baitçarete, han egon çaitezte eta ez çaitetzela ilkhi handic

- alegera albeitzinteizte

- (21) Aleguera albeitzinteizte egun hartan, eta bozcarioz iauz. (Luk. 6, 23)

1564ko Genèveko biblia : Esiouissez-vous en ce jour-la, et sautez de ioye.

Haraneder : Orduan çaitezte aleguera eta bozcaria.

- xuxent albeitzinteizte

- (22) Eta gauça hauc eguiten has ditecenean, chuchent albeitzinteizte, eta goiti albeitzinçate çuen buruäc. (Luk. 21, 28)

1564ko Genèveko biblia : Or quand ces choses commenceront à ce faire : dressez-vous en haut, & leuez vos testes.

- ezalbeitzinteizte izit

- (23) Eta ençun ditzaquenean guerlác eta seditioneac **ezalbeitzinteizte** icit. (Luk. 21, 9)

1564ko Genèveko biblia : Et quand vous orrez des guerres & seditions, ne vous espouantez point.

Haraneder : Adituco duquenean, bada, mintçatcen guerlaz eta alboramenduz, ez çaitetzela espani.

2.1.2. *Albait- aurritzka *ezan aditz laguntzailearekin*

- ALBAIT + ZINEZATE : ALBEITZINEZATE

- iharros albeitzinezate

(24) Eta norc-ere recebituren ezpaitzaituzte, eta ez çuen hitzey behaturen, etche edo hiri hartaric ilkitean **iharros albeitzinezate** çuen oinetaco errhautsa. (Mat. 10, 14)

1564ko Genèveko biblia : Et quiconque ne vous receura & n'escoutera vos paroles, partans de la maison ou de la ville, secouez la poudre de vos pieds.

Haraneder : Eta norbaitec errecibitu nahi ez çaitztenean eta çuen hitçac aditu nahi ez dituenean, etchetic edo hiritic ilkhitçeariquen batean, iharros çaque çuen oïnetaco herrautsa.

- ezagut albeitzinezate

(25) Halaber çuec-ere ikussiren duquequenean gauça hauc eguiten diradela, **ęçagut albeitzinezate** ecen hurbil dela Iaincoaren resumá. (Luk. 21, 31)

1564ko Genèveko biblia : Pareillement aussi quand vous verrez ces choses estre faites, sachez que le regne de Dieu est pres.

Haraneder : Hala çuec ere icusten dituzquetquenean gauça horiec guertatcen, jaquiçue hurbil ditequela Jaincoaren erresuma.

- ezelbeitzinezate medita

(26) Eta hatzamanic eramanen çaitztenean etzaretela aitzinetic ansiatan cer erranen duçuen, eta **ezalbeitzinezate medita** (Mark. 13, 11)

1564ko Genèveko biblia : Quand donc ils vous meneront pour vous liurer, ne soyez devant en souci de ce que vous direz, et & n'y meditez point.

- ezelbeitzinezate sinhets

(27) Orduan baldin nehorc badarraçue, Huná hemen Christ, edo han : **ezalbeitzinezate sinhets**. (Mat. 24, 23)

1564ko Genèveko biblia : Lors si quelcun vous dit, Voici le Christ, ici ou là, ne le croyez point.

Haraneder : Baldin orduan cembaitec erraten badarotçue : Huna Christo hemen da et (a) horra hor da, ez deçaquela sinhets.

(28) Eta orduan baldin nehorc badarraçue, Huná hemen Christ, edo, Hará han : **ezalbeitzinezate sinhets**. (Mark. 13, 21)

1564ko Genèveko biblia : Alors donc si aucun vous dit, Voici le Christ ici, ou le vola, ne le croyez point.

Haraneder : Orduan baldin nihorc erraten badarotçue : Huna non den Christo, edo, Horra non den, ez deçaquela sinhets.

- ALBAIT + ZIN(I)TZATE : ALBEITZINTZATE

- goiti albeitzintzate

(29) Eta gauça hauc eguiten has ditecenean, chuchent albeitzinteizte, eta **goiti albeitzinçate** çuen buruäc, ecen hurbiltzen da çuen redemptionea. (Luk. 21, 28)

1564ko Genèveko biblia : Or quand ces choses commenceront à ce faire : dressez-vous en haut, & leuez vos testes : car vostre deliurance approche.

Haraneder : Gauça horiec hasten direnean bada heltcen, idec çatciçue beguiac eta altxa buruac, cergatic hurbill baiditeque çuen errestecamendua

• ALBAIT + NENZAK : ALBAINENZAK

- utzi albainenzak

(30) Hire potac bacyaquyat berce gauça nahi dic/Anderia azti cira nihaurc erran gabe-ric/ Bada vci **albaynençac** ny holacz yxilic/ Horreyn gayz ciraden guero eguien dut verceric. (Potaren gal当地语 : 4)

• ALBAIT + (H)EZA : ALBAITEZA

- albaiteza konserba

(31) Honequila **albayteça** bethiere conuersa/Gaixtoequi ecin ayte gayzqui beci proue-cha/Bercer egui eztaçala nahi eçuqueyena. (Doctrina Christiana)

- egin albaiteza

(32) Eliçara içanian so eguiç bateyarria/Pensa eçac han duyala recebitu fedia/leyncoaren gracia eta saluaçeco vidia/Hari eguiñ **albayteça** lehen eçagucia. (Doctrina Christiana, Batheyarria)

• ALBAIT + (H) ITZA : ALBAITITZA

- erran albaititza

(33) Horrelaco hiz gaixtoric niry eztarradala/Vercer erran **albaytiça** enuc vste duyana. (Potaren gal当地语.)

2.2. Albait- aurritzka aditz jokabide trinkoa

2.2.1. Joan aditza

• ALBAIT + (H)INDOA : ALBEITINDOA

(34) Eta norc-ere nahi vkanen baihau bortchatu lecoa baten eguitera, **albeitindoa** harequin biga. (Mat. 5, 41)

1564ko Genèveko biblia : Et quiconque te voudra contraindre d'aller une lieuë, vas-en deux avec lui.

Haraneder : Eta nihoc bortchatu nahi baitçaitu harequien goaterat milla pausu, çohazco berice bi mila pausu ere.

2.2.2. Egin aditza

• ALBAI(T) + LEGITE : ALBEILEGITE

- ihes albeilegite

(35) Orduan Iudean diratenéc, **ihes albeilegite** mendietarát. (Mat. 24, 16)

564ko Genèveko biblia : A donc que ceux qui seront en Jудée, s'enfuyent aux montagnes.

Haraneder : Orduan Judean direnec **ihes eguiñ beçate** mendietarat.

(36) Dacussaçuean bada desolationearen abominationea, Daniel Prophetáz erran içan dena, behar eztén lekuan dagoela (iracurtzen duenac adi beça) orduan Iudean diratenéc, **ihes albeileguite** mendietarát. (Mark. 13, 14)

1564ko Genèveko biblia : Or quand vous verrez l'abomination de la desolation (qui est dite par Daniel le Prophète) estre où elle ne doit (qui lit l'entende) alors que ceux qui seront en Iudee, fuyent aux montagnes.

Haraneder : ... orduan Judean içanen direnec eguin beçate ihes mendietarat.

(37) Orduan Iudean diradenéc **ihes albeileguite** mendietarát (Luk. 21, 21)

1564ko Genèveko biblia : Alors que ceux qui seront en Iudee, qu'ils s'enfuyent aux montagnes.

Haraneder : ... orduan Judean direnec ihes eguin beçate mendietarat.

• ALBAIT + (H)EGI : ALBAITEGI

- so albaitegi

(38) Vertan guero so **albaitegui** non den gorpuz sainduya. (Doctrina Christiana, Gorpuz saynduya)

2.2.3. Erran aditza

• ALBAIT + ZINARRATE : ALBEITZINARRATE

(39) ALBEITZINARRATE : baina cer-ere emanen baitzaiçue ordu hartan, hura **albeitzinarrate** : ecen etzarete çuec minço çaretenac, baina Spiritu saindua. (Mark. 13, 11)

1564ko Genèveko biblia : mais tout ce qui vous sera donné en cet instant-la, dites cela : car ce n'estes-vous qui parlez, mais le saint Esprit.

Haraneder : bainan cer ere ordu hartan berean emanen baitçaitçue, eta hura erraçue

(40) Ihardets ciecén, Othoitzeric eguiñen duçuñean, **albeitzinarrate** hunela : *Gure Aita...* (Catech. Orationeaz).

2.2.4. Jakin aditza

• ALBAIT + LEKI : EZALBEILEKI, ALBAILIAKI

- ezalbeileki

(41) Bainha hic elemosyna eguiten duanean, **ezalbeilequi** hire ezquerrac, cer eguiten duen hire escuinac. (Mat. 6, 3)

1564ko Genèveko biblia : Mais quand tu fais aumosne, ta senestre ne sache ce que fait ta dextre.

Haraneder : Çuc, bada, eguiñen duçuñean amoiña, ez deçan jaquin (sic) çure escu ezquerrac cer eguiten duquen çure escuiñeco escuac.

- albailiaki

(42) Eta hoyec eguiazqui ehorc hala ezpaditu/**Albayliaqui** duda gabe ecin dateyela salbu. (Doctrina Christiana)

• ALBAIT + ZINEKITE : ALBEITZINEKITE

(43) : Hala çuec-ere dacusquiçueñean gauça hauc guciac, albeitzinequite écen bor- than hurbil datela. (Mat. 24, 33)

1564ko Genèveko biblia : Vous aussi pareillement, quand vous verrez toute ces choses, sachez qu'il est prochain à la porte.

Haraneder : hala çuec ere horiec guciac icusten dituzquetçueñean, jaqui- çue Guiçonaren Semea hurbill eta athean ere ditequela.

(44) Eta ikus deçaquenean Ierusalem gendarmeriaz inguratua, orduan albeitzinequite ecen hurbil datela haren destructionea. (Luk. 21, 20)

1564ko Genèveko biblia : Et quand vous verrez Ierusalem estre enuironnée d'armées, sachez adonc que sa desolation est prochaine.

Haraneder : Icussico duçueñean, bada, Jerusalem armada batec ingurat- cen duela, jaquin caçue hurbill ditequela haren desolacionea.

3. Ai- aurritzka

Ai- aurritzka gaur egun guziz zaharkitutzat edo hiltzat eman behar badugu ere, lehen aipatu bi aurrizkiek baino luzezagorako iraun du ekialdeko euskalkietan. Hala iduri du behinik behin.

Joan den mendeko zuberotar gramatikariekin ematen digute haren berri : bai Chahok (1836 : 158), bai Inchauspeki (1858 : 105-113), bai Gèzek (1873 : 167-8, 191-2), erran gabe hila zela edo desagertzen hasia zela. Bonapartek ere bere *Le verbe basque en tableaux* (1869, 183. o. aldien bildumako taulari mugatuz gero) ematen ditu forma hauek, *temps n'appartenant qu'au souletin* direla gaineratzuz, gero.

Orain testuei berei behatzen hasten garenean bizitasun horren hatzik ez dugu kausitzen batere. Ez ditugu eiki testu guziak miatu, baina anitz bai, eta egiaren aitortzeko, ondorioak ez dira gramatikiek erranak ikusiz iguriki zitezkeenak.

16. mendean, Etxeparek ez zuen erabili, bai, ordean Leizarra-gak, baina guti (lau adibide). 17. mendean, Axularrek bi aldiz erabili zuen eta Oihenartek ere berdin. S. Pouvreauk, berriz, anitz, eta kasu batuetan berak bakarrik eskaintzen dituen forma batzuekin. Antza denaz, ez Tartasek eta ez Belapeyrek ez zuten baliatu, idazle horien argitaratzaleek ez baitigute seinalatzen (P. Altuna, P. Agirre). Gero, 17. mendearren ondotik Mirande arte (erran gabe doa Mirandek liburuetan ikasia zukeela) ez dugu inon kausitzen, salbu aipatu gramatika lanetan.

Chahoren lekukotasuna garrantzi handikoa da. Berak zubererazko paradigmak eskaini zituen bere gramatikan, *ai-* aurrizkiarekilako formak *izan* (NOR bakarrean) eta **edun* (NOR-NORK) aditz paradigmaren arabera emanez (eta adibiderik gabe). Nola aurreko gramatika lanetan ez baita batere aipatzen *ai-*, eta nola zubererazko testuetan ez baita agertzen (Oihenarten bi adibide haien *izan* ezik, ik. 6. oh.), pentsa dezakegu ahozko mintzairatik ezagutzen zuela Chahok. Bonaparteren erranak ere hipotesi honen berme dira, nahiz bitxi baino bitxiago den ikustea zein guti baliatua izan duten beren testuetan zuberotarrek hango gramatikariekin aipatu morfema hori.

16. mendean *ai-* agertzen da *albait* bezala adizkera hipotetikoetan, edo **edin* eta **ezan* aditz laguntzaileekin, edo aditz trinkoekin. Ez zatekeen hori ezin besteko baldintza, Oihenarten adibideek erakustera ematen duten bezala. Alabaina honek *ez ailiz jaio* forma erabili zuen, *izan* aditz laguntzailearekin eta aditz nagusia aspektu burutuan *izanik* (ik. 6. oharra).

Haren balioa agiantzari dagokio eta botibo moduan definitua da. Duvoisinek, adibez, edo Haranederrek, *oxala* edo *balinba* erabiliko dute zenbaitetan ingurumen beretan. Leizaragaren lau adibideen frantseseko bertsioan, berriz, *à la mienne volonté* expresioa kausitzen dugu, iraganaldiko edo perfektuaz haragoko subjonktiboko forma batekin : *aihinz 'à la mienne volonté que tu fusses'*(47).

Ohargarria da, halaber, aditz jokatua aitzinean emana dela, jokabide perifrastikoan aditz nagusia baino lehenago (*ailitez trenca*, *ainençaüe supporta*, *aitzineçate regna*) eta kopulari dagokionean, predikatua baino lehen (*aihinz hotz edo eraquin*).

Gure 16. mendeko adibideetan holakorik agertzen ez denarren, subjektua edozein pertsona izan daiteke, lehena ere bai. Horrela diote 19. mendeko gramatika guziek. Egia errateko adibide guti da testuetan holakoa denik. Kausitu direnak Pouvreauenak dira, hala nola hau :

Hala ere aineza oren erditsu hura bedere behar bezala iragan ! (Jesusen imitazionea, 246. o.).

Bururatzeko derragun, kasu batean izan ezik, *ai-* dela beti aurritzka. (48) adibidean *ait-* agertzen da (*aitzineçate*). Haatik, hapax denaz gero, hutsa izan daiteke edo *bait-*ekilako analogiaz agertu forma bat.

3.1. AI + IZAN (trinkoa)

- AIHINZ .

(45) Baceaquizquiat hire obrác, ecen ezaicela ez hotz ez eraquin : *aihinz hotz edo eraquin*. (Apok. 3, 15)

1564ko Genèveko biblia : A la mienne volonté que tu fusses froid ou bouillant.

Haraneder : Badaquizquit çure eguitateac, ez çaretela ez hotz, ez bero. Ochala hotza baçiñe edo beroa.

3.2. AI + *EDIN

- AILITEZ : ailitez trenka

(46) **Ailitez trenca** çuec trublatzen çaituztenac. (Galat. 5, 12)

1564ko Genèveko biblia : A la mienne volonté que ceux qui troublient vostre repos, fussent retranchez.

Haraneder : Ochala ebakiak ere balire çuec alraratzen çaituztenac.

3. AI + *EZAN

- AINENZAZUE : ainenzazue suporta

(47) **Ainençaüe supporta** appurbat neure erhogoán, baina aitzitic supporta neçaüe. (2 Korin. 11, 1)

1564ko Genèveko biblia : A la mienne volonté que vous me supportissiez un petit en ma folie : & certes vous me supportez.

Haraneder : Nahi nuque paira bacineçate aphur batene erguelqueria !

Duvoisin : Ochala aphur bat jasan bazinezate ene sendokeria !

• AIZINEZATE : aitzinezate regna

(48) Ia asse çarete, ia abrastu çarete, gu gabe reguetu çarete : eta aitzineçate regna, guc-ere çuequin batean regna deçagunçát. (1. Korin. 4, 8).

1564ko Genèyeko biblia : & à la mienne volonté que vous ne regnissiez, afin que nous aussi régnions avec vous.

Haraneder : Ja asseac çarete, ja aberastuac çarete ; gu gabe erreguiñatcen duçue eta ochala erreguiñatcen bacindute guc ere cuequien batean erreguiña deçaguntçat.

B. OYHARÇABAL

UPRESA du CNRS

Bibliografia

- Itzultziale edo itzultziale izenik gabe, 1564. *Nouveau Testament (reueu & corrigé sur le Grec par les Ministres de Genève)*, chez Jean Crespin.
- Abbadie, A. de –. 1836. ‘Prolégomènes’, in A. Th. d’Abbadie & J. A. Chaho, *Etudes grammaticales sur la langue euskarienne*, 1-50. o., Paris.
- Axular, P ; 1643. *Gero*, L. Villasantek prestatu argitalpena, 1976, Jakin, Oñati.
- Azkue, R. M. de –. 1923-25. *Morfología Vasca*, 2. argitalpena, 1969, 2 liburuki, La Gran Enciclopedia Vasca, Bilbao.
- Bonaparte, L.-L. 1869. *Le verbe basque en tableaux*, Euskaltzaindiaren argitalpena in *Opera Omnia Vasconice*, 1, 175-442. o., 1991, Euskaltzaindia, Bilbo.
- Calvin, J. *Catéchisme*, 1553ko argitalpenaren edizio berria : *Catéchisme de l’Eglise de Genève*, 1853, Imprimerie Jules-Guillaume Fick, Genève.
- Chaho, A. 1836. ‘Grammaire euskarienne’, in A. Th. d’Abbadie & J. A. Chaho, *Etudes grammaticales sur la langue euskarienne*, 51-184. o., Paris.
- Etxepare, B. 1545. *Linguae Vasconum Primitiae*, P. Altunaren edizio kritikoa, 1980, Lekukoak, 2, Euskaltzaindia & Ed. Mensajero, Bilbo.
- Gavel, H. 1929. *Grammaire basque*, 1. liburukia : *Phonétique. Parties du discours autres que le verbe*, Imprimerie du Courrier, Baiona.
- Gèze, L. 1873. *Éléments de grammaire de basque*, fac-similezko argitalpena, 1979, Euskal klasikoak, 27, Hordago-Lur, Donostia.
- Haraneder, J. de –. 1990 [1740]. *Jesu Christoren evanjelio saindua*, P. Altunaren edizio kritikoa, Lekukoak, 17, Euskaltzaindia, Bilbao.
- Humboldt, W. von –. 1817. *Berichtigungen und Zusätze zum ersten Abschnitte des zweyten Bandes des Mithridates über die Cantabrische oder Baskische Sprache*, J. Garateren gaztelaniazko itzulpena : *Correcções y Adiciones al Mithridates de Adelung sobre la Lengua Cantábrica o Vasca*, RIEV, 24-3, 1933, Donostia.
- Inchauspe, Abbé. 1858. *Le verbe basque*, Baiona-Paris.
- Jacobsen, W. H. 1977. ‘The Basque Locative Suffix’, in W.A. Douglass, R.W. Etulain & W.H. Jacobsen (arit.) : *Anglo-American Contributions to basque Studies : Essays in Honor of Jon Bilbao*, 163-175. o., Desert Research Institute, Reno, Nevada.
- Leizarraga, J. 1571. *Iesus Christ gure Iaunaren testamentu berria ; Othoitza ecclesiasticoen forma ; Catechismea ; Kalendrera ; ABC edo christinoen instructioneia*, T. Linschmann & H. Schuchardtek prestatu edizioaren fac- similezko argitalpena, 1990, Euskaltzaindia, Bilbo.
- Lafitte, P. 1944-62. *Grammaire basque (dialecte navarro-labourdin*, Bigarren argitalpena, zuzendua eta aberastua, 1962, Amis du Musée Basque eta Ikas, Baiona.
- Lafon, R. 1943. *Les formes simples du verbe basque dans les principaux textes du 16ème siècle*, Delmas, Bordeaux.
- Lafon, R. 1966. ‘La particule bait- en basque : ses emplois morphologiques et syntaxiques, *BSL*, LXI, 217-240. o. Paris.
- Michelena, L ; 1978. ‘Miscelanea filologica vasca, 1 *FLV*, 10, 205-288. o.

- N'Diaye, G. 1970. *Structure du dialecte basque de Maya*, Mouton, La Haye-Paris.
- Oihenart, A. d'-. 1657. *Atsotizac edo Refravac, O. 1er gastaroa nevrthizetan*, J.-B. Orpustanek prestatu hiru hizkuntzatako argitalpena : *Proverbes et poésies basques*, 1992, Izpegi, Baigorrí.
- Pouvreau, S. 1979 [∞1660]. *Iesusen imitationea*, Euskal klasikoak, 25, Hordago-Lur, Donostia.
- Rijk, R. P. de -. 1972. *Studies in basque Syntax : relative clauses*, Ph. D., MIT.
- Ruiz Arzallus, I. 1991. 'El modelo griego de Leizarraga : una quimera filologica ?', in J.A. Lakarra & I. Ruiz Arzallus (arbit.) : *Memoriæ Mitxelena Magistri Sacrum. Pars prior*, ASJUren gehigarriak, XIV, 107-115. o., Gipuzkoako Foru Aldundia, Donostia.
- Schuchardt, H. 1923. *Primitiæ Linguæ Vasconum. Einführung ins Baskische*, gaztelaniazko itzulpena : Tesis y estudios salmantinos III, 1947, Salamanca.
- Van Eys, W. J. 1900-01. *Bibliographie des Bibles et des Nouveaux Testaments en langue française des 15e et 16e siècles*, Genève.

Résumé

A propos de trois anciens préfixes verbaux dans les textes du 16e siècle

En basque le marquage de la subordination des phrases conjuguées se réalise au moyen d'affixes se joignant aux formes personnelles des verbes. Ces affixes sont soit des suffixes, diachroniquement issus de marqueurs casuels, soit des préfixes, lesquels sont reliés à la particule d'affirmation positive *hai* 'oui'. Dans ce second cas, il s'agit de *ba-* 'si' qui marque les protases de conditionnel, et *bait-* qui est un complémenteur utilisé dans diverses constructions, et qui peut prendre parfois une valeur causale. Il est proposé dans l'article, d'y joindre également *b(e)*, qui est utilisé à l'impératif lorsque le sujet est de 3e personne, bien que ce morphème soit d'ordinaire analysé comme appartenant au paradigme des préfixes modaux-temporeaux (*d-, z-, l-*).

La vieille langue a laissé le témoignage dans les dialectes labourdins et bas-navarrais d'autres préfixes issus du marquage énonciatif ou modal. Ils sont associés à l'expression de la condition (*alba-*), de la prescription (*albait-*), ou du souhait (*ai-*). Ces préfixes, parmi lesquels les deux premiers surtout ont pris rapidement une allure archaïque, sont inconnus dans la langue moderne, et ont toujours eu, avant même de disparaître, une position plus ou moins marginale.

Seul Lafon dans sa thèse sur le verbe au 16e siècle avait prêté attention jusqu'ici à ces morphèmes. Aussi l'article reprend-il les données de manière exhaustive en se fondant sur les textes du 16e siècle, et plus précisément de ceux de Liçarrague et Etchepare, car lesdits préfixes n'apparaissent dans aucun autre texte du 16e siècle.

Chacun d'eux est successivement examiné, en indiquant les conditions morphosyntaxiques régissant son emploi, et sa valeur. Tous les exemples rencontrés sont cités suivant le classement des formes verbales préfixées. Pour chacune des formes employées par Liçarrague, et extraites de la traduction du Nouveau Testament, nous produisons la version française proposée par le catéchisme de Genève publié en 1564, car il restitue de fort près le principal texte source qu'a dû utiliser Liçarrague (la source précise n'est pas connue). Chaque fois que la forme préfixée est également traduite dans la version de Haraneder, nous joignons à titre de comparaison cette version. Bien que postérieure d'environ 170 ans, puisque datée de 1740, elle est la plus proche dans le temps de celle de Liçarrague. Ainsi peut-on mettre en évidence que dès le 18e ces morphèmes semblent avoir disparu de la langue, le cas de *ai-*, cependant, méritant une examen particulier de ce point de vue.

NOTE

1. Testu hau Donostiako udako ikastaroetan emanikako hitzaldi bati dagokio. Gaia : *Euskararen historia : arazo zahar, bide berri* (1997/07/30etik 1997/08/01 arte).
2. Beste baldintza da aditz ergatibodunetan absolutiboa lehen edo bigarren pertsonakoa ez izatea, euskalki gehienetan bederen : *beza edo bitza vs nazala eta zaitzala*.
3. Joan den mendearren ondarrean, bai van Eysk, bai Dogsonek, Schuchardtek eta Vinsonck ere nahi ukuran zuten Leizarragaren eredu nagusia aurkitu, eta eztabaidea biziak ere izan zituzten beren artcan grekozko, latinezko eta frantseseko testuak zenbatetaraino baliatuak izan ziren izartzeko. Ruiz Arzallusek (1991) eztabaidea horick gogorarazi ondoan, erakustera ematen du, hipotesi arrazoizkoena dela Leizarraga frantses bertsio baten arabera ari izana zela. Van Eysk ere bere denboran agerian utzi zuen bezala, frantseseko anitz bertsio argitararatu ziren eta gehientsuak galdu izan baitira, arras neke da, edo ezinezkoa, Leizarragaren frantseseko iturri haren aurkitzea.
4. 16. mendean, *ahal* morfema iraganari ez dagokion egoera bati buruz baliatzen denean ez da *izan* edo **edun* aditz laguntzaileekin agertzen, baina beti adizkera trinkoekin, edo **edin* eta **ezan* (eta **iro*) laguntzaileekin. Hots, ez dugu kausitzen, egun guziz arruntak izanagatik, *egiten ahal dut* bezalako formarik Etxepare eta Leizarragaren testuetan. Alderdi horretarik *alba-* aurrizkiarekin gauza bera gertaera guziz normala da.
5. Oihenartek 384. crrefrauan *albai(t)-* forma erabili zuen : *Otsoa lagun duanean, albaihu hora sainheisean.*
6. Hemen dakargun adibidea (20) eztabaidea baten sorburua gertatu da euskal filologian. Iku daitekeenaz, Leizarragak dioena eta Haranederrek dioena elkarren aurkakoak dira. Lehenbizikoak delako etxe hartarik jalgitzeko manatzen du (*handic ilki albeitzindezte*), bigarrenak, berriz, ez ateratzeko dio (*ez çai-tezela ilki handic*). Desberdintasun horren iturburua grekozko testuaren eta Vulgataren arteko differentzietan aurkitzen da. Leizarragak dioena grekozko testuari darraio, Haranederren interpretazioa, aldiz, Vulgataren erranari dagokio. Michelenak (1978) hori ikusiz pentstu zuen menturaz Leizarragak grekozko testua batzuetan bchintzat segitzen zuela, Lafonek ere (1943) erran zuen bezala. Ordean, kasu honek alderdi horretarik ez du gauza handirik frogatzen, baldin eta frantseseko bertsioan ere baiezkoan bada agindua. Ruiz Arzallusek (1991) 1561eko bertsio baten lekukotasuna ekarri zuen gisa horretakoa, eta hemen dakarguna ere halakoa da : *& vous en allez de là.* Beraz, Leizarragaren itzulpena hemen ere arras hurbiletik jarraitzen zaio frantses testuari.
7. Hona lau adibideak :
 - *Egundan 'ez ailiz jaio gaxtagina/Edertza, neskato onaren zegina./Edo jai'-eta, berhala/Hil ailiz, inhar bezala.* Oihenart, Neurtitzak, 6, 13-16.
 - *Eta gaixtoeneko kontuan, aillekitza hek ere, edo hek bedere geldi.* Axular § 116
 - *Haur dira, (eta lainkoak aillotsa liren asko) haragiaren behatuan ez erortzeko eta eroriz gero ere iaikitzeko hartu behar diren erremediorik principalenak.* Axular § 271.
8. Galda daiteke Pouvreauen lekukotasuna kasu honetan arras fidagarria ote den, ezen *ai-* batzuetan ustegabeko maneran crabili zucn, hala nola orainaldian *-n* edo *-la* atzizkia zuten subjonktiboko formetan, eta pertsona marka edo denbora marka aurriki gisa zekarten formetan. Ondoko hiru adibideek hori erakusten digute.
 - *ainadilla bada bizi egin merezi eta behar bezala.* (*Iesusen Imitacionea*, 203).
 - *Jesus Jauna erran eta prometatu duzun bezala, egin ere bedi hala, eta ainadin merezidun gertha.* (*Iesusen Imitacionea*, p. 228)
 - *Berdin pairatu behar dut, eta aidezadan emeki paira, ekaitza eta tenpesia ioan dadin eta hobeki gerta dakidan artean.* (*Iesusen Imitacionea*, p. 170).

Ohargarri da lehen adibideari dagokion pasartea Inchauspeki *ainendi* erabiliz itzuli zuela :

Haur naiçula, çoure cerbutzaria, prest nuçu orotara : ezpeiniz bici enetaco, bena bai çouretaco ; ainendi ounxa eta çuc merechi beçala ! (Inchausperen itzulp. 154. o.)

Pouvreau dakigun bezala euskaldun berria zen. Berak bere buruz, analogiaz-edo, asmatu ote zituen forma horiek ? Edo *ai* interjekzioa dugu horrelakoetan, loturik idatzia ? Hots, ez aurritzka, baina beste morfema bat.